

ikke meget sangviniske Forhaabninger om, at dette Forslag skulde vinde et Flertal for sig i Aar. Jeg tilstaar, at jeg har været noget i Tvivl med mig selv om, hvorvidt jeg skulde optage det eller ikke, men jeg er dog kommen til den Anskuelse, at jeg i alt Fald burde forsøge paa at optage det, navnlig med den Modifikation, som allerede er omtalt af den ærede Ordfører, og, som jeg tror, ikke er uden væsentlig Betydning, hvad jeg skal tillade mig noget nærmere at paapege. Jeg tillod mig allerede ved Sagens 1ste Behandling forrige Gang at udtale, at man ved at reformere disse Forhold ikke skulde gjøre for store Skridt i Begyndelsen, idet de jo vare gamle og havde stagneret saa lang Tid; men ved Siden deraf udtalte jeg tillige den Overbevisning, hvori jeg stadig er bleven mere og mere bestyrket, at, naar man endelig vilde gjøre Forandringer, saa skulde man gjøre dem saaledes, at man virkelig kunde vente, at de paa de Steder, hvor der var nogen Sands for de kirkelige Anliggender og noget virkelig Menighedsliv, kunde blive optagne saaledes, at Menighederne ansaa dem for et reelt Fremskridt, der kunde skaffe dem en virkelig Indflydelse, og at de ikke blot skulde gaa ud paa, hvad jeg tror i væsentlig Grad vil blive Tilfældet efter Flertallets Forslag, at indføre en Slags, jeg vil ikke sige Raadshandling, men en Slags Belvillieshandling fra den Ministers Side, som i det Dieblit, Indstillingen her, har den Art Sager under sig. Det forekommer mig, at, naar der ikke som Grundlag er en virkelig almindelig Interesse for Deltagelse i Valget af dette Menighedsudvalg, saa vil den Enstemmighed, hvortil Flertallet med en saadan særlig Forskjærlighed har klynget sig fast, og som er fremkommen i et Menighedsudvalg, som maaske er valgt ved ganske saa tilfældige Stemmer, ikke have meget stor Betydning. Det, at en saadan Enstemmighed kommer frem, heviser ikke i sjernefte Maade, at den repræsenterer Menighedens Anskuelse, lige saa lidt som den giver Garanti for, at den Præst, som Menigheden

faar, vil stemme med den kirkelige Retning, kort sagt med de Anskuelser, som røre sig i Menigheden, hvis der overhovedet er nogen; thi jeg har, som jeg allerede har tilladt mig at udtale, en stærk Følelse af, at denne Enighed kun meget sjældent vil komme tilstede, og at den maaske oftest vil findes der, hvor der er mindst kirkelig Sands. Jeg mener derimod, at, naar man her udvider Valgretten ganske betydelig ud over, hvad man ellers kjender ved almindelige Valg, saavel paa det kommunale som paa det politiske Omraade, udvider den ogsaa til Kvinder, og det saa viser sig, at over Halvdelen af de Valgberettigede deltager i Valget af Menighedsudvalget, saa afgiver dette et utvetydigt Vidnesbyrd om, at der virkelig er en almindelig Interesse tilstede, og naar dette Menighedsudvalg, der dannes ved Forholdstalsvalg, saa at de forskellige Anskuelser, de forskellige Retninger maa kunne blive repræsenterede i det, med et overveiende Flertal tager en Beslutning, saa forekommer det mig, at der heri maa ses et saa tydeligt Billede af, hvad der er Stemningen i Menigheden, som man overhovedet kan forlange, naar man ikke ligefrem vil, at Flertallet skal offres af Hensyn til ganske enkelte og forsvindende Minoriteter. Jeg tror ganske vist, at det, der anføres om den Splid, som det vilde afstedkomme, naar man gav Majoriteten en saadan Indflydelse, ganske vist vilde have sin utvivlsomme og meget alvorlige Berettigelse, naar der var Tale om umiddelbare Valg som dem, der finde Sted til Folkethinget; men det forekommer mig, at denne Indvending slet ikke rammer, naar man holder sig til middelbare Valg paa det Grundlag, som det store Flertal her er entigt om, og som jeg og min ærede Medforslagsstiller ogsaa have sluttet os til. Jeg for mit Vedkommende kan nemlig ikke, hvor meget jeg end ønsker, at det store Flertal i Menigheden skal have Indflydelse, erkjende, at det er den rette Maade at foretage disse Valg paa, at stille dem paa samme Maade, som naar man f. Ex. vælger Folketingsmænd; og det er jo Tanken i For-